

צחוק מהעבודה

אנחנו רגילים להתחפש פעם בשנה, אבל יש אנשים שמדי העבודה שלהם כוללים איפור לבן, פיאה צבעונית ואף אדום. אנחנו מדברים על ליצנים רפואיים, שמוכיחים פעם אחר פעם שהצחוק טוב לבריאות

מאת נצ"צ אור הובמן // צילום: shutterstock, אלבום פריז

ליצן קטן שלי

ועכשיו ברצונתי הצחוק אקן טוב לבריאות ולכן אנשים החמים החליטו לסגוד קמעו שיספלו בחוליים. דרך צחוק, אנחנו מדברים על ליצנות רפואית - אנשים שבאופן קבוע צובעים את הפנים בלבן, מדביקים אף אדום ויוצאים לבתי החולים, בסמרטוט להצניק.

הכיזר את אפך בן מנסהימים, פחז אבן זהב מחטר, זהר הימן מרמות השבים וחדהר רביב מדישוב נרית, ארבעתם בני 17 ומתנדבים כליצנים רפואיים בבתי חולים, כבר פעל שנה נפשנו איתם כדי להבין מה הם בעצם עושים ואין בריוק מצחיקים אנשים בשביל לנרדם להרגיש טוב יותר.

"ליצנים רפואיים מניעים כביקור לבתי חולים ולבתי אבות ומשמחים את האנשים כדי שיכלו לשכח לרגע מהמחלה ומחבולות שלהם, מספרות חדרה, ולא רק זה. הרבה פעמים אנחנו מביאים את עצמנו משמחים גם את הנות שבמבא בסוככה הפרטיות האת יום יום וגם את החרים שקשה להם לא פחות מאשר לילדים שלהם, מסיפה זהר."

למה החלטתם להתנדב דוקא כליצנים רפואיים? "כית חולים הוא מקום נעים מאוד, וללכת לשכח ילדים בבתי חולים זה משהו שעושה טוב על הלב".

זהר: "אני לומדת במגמת הספרון, וליצנות היא תחום שאני מביחה. לכן התחום הזה נראה לי כמשהו נחמד, מעניין ומשויב".

מיה הנכשרה שבערתם לפני שהתחלתם את ההתנדבות? "הערב קורם בן עשר שעות דרך המועצה האזורית שלנו. דרום השרון, מטעם ארנו ישמחת הלב. המדריכה שלנו היא ליצנית רפואית מוסמכת, ואנחנו נקראים פרוז ליצנות רפואית".

ספיי: "אחד הדברים שלמדנו היה איך להתחבר לרופאים הליצן ואין בסוף היים להתנתק מרופאים זהו, לחזור להיות אנחנו ולהתנתק ממה שארנו, כי ההתנדבות הוא יכול להיות קשה מאוד".

זהר: "למדנו גם איך לעצב את הדגימות, שלט דרך הליכה, דיבור ואלחורים ואין אפשר להשתמש בכל מיני חפצים וסימנים, ולהפוך אותם למצחיקים. בסוף, למדנו איך

קרה לכם פעם שהתפוצצתם מצחוק מאיזו בדיחה קורעת שחכרת לחשה לכם באמצע השיעור? אהנו מחוסרים שהמורה לא מסש אתכם את זה, כלשון המעטה. אז לא שאנחנו רוצים להסית אתכם להפוך את הכיתה למועדון סטנדאפ, אבל רק שתרדו שכתעט כל הרופאים יסכימו, שהצחוק טוב לבריאות. והרי בריאות היא הדבר הכי חשוב שיש, לאל זהר לכם טיעון מצנח למורה, לפעם הבאה שיתקפו במתקפה צחוק מתפרצת.

חדרה: "לנרדם לילד לחייך זה לא ברור מאלו כשנמצאים בבית חולים, כמה שלא יקשטו את הקירות, האווירה שם מדכאת. אז אנחנו מנסים לשבור קצת את השגרה הזו"

זהר: "ספיקריק לעבור בסדרון בשורה כשכולנו עושים תמונה מצחיקה כדי למשוך את תשומת הלב של החולים ולהעלות חיוך על פניהם".

מיה: "אני יושבת כמה שעות עם ילדה בת 12, שכשהייתה קטנה נשפר עליה סיר של מים ורוחחים ומאז כל המפך שלה מצולק. התחלתי לדבר איתה, ומסתבר שהיא רצתה להבין את כל המצוות שלה. אז ישבנו ביחד ונכנס את הסוככה המושלמת, עד לפרטי פרטים. זה רגע

לנשא החלים כמורה הנמונה. תדורה: "הייתה לנו גם סדרה של בלוטס, שלמדנו בה איך לומר כל מיני חיות וצורות מבלוטס. בסוף, למדנו איך להתמודד נפשית עם מה שאנחנו רואים ואין להסתכל על החולה ולא לראת את המחלה".

ומה אתם בעצם עושים במסגרת ההתנדבות? ספיי: "אנחנו מתנדבים פעם בחודש - באים, משחקים איתם, מדברים איתם. הדברים הקטנים הם המשמעותיים".

ספיי: "אנחנו לא באים ומרפאים את המחלה, אבל אנחנו באים ועוזרים להם. אנחנו עושים להם כף ועוזרים להם לעבור את היום יותר בקלות. אנחנו מעלים להם חיוך, שזה לא פחות חשוב מזריקת או תרופה".

פורים כל השנה
ליצנים רפואיים לא מתעסקים במחלות, ולכן הם בדרך כלל לא יודעים כמה חולים חילדים שאיתם הם פוגשים. "ליצנים, הליצנים שהעבירה לנו את הקורס, הייתה אמרת שבכל פעם שהיא נכנסת לחדר, היא שואלת 'מה שלומי איך אני מרגישה הימל' וכך היא שוברת את הקרת, אמור לו לשאול אותם איך הם מרגישים, כי ברור שהם לא מרגישים טוב. זה החוק הראשון שלי". אמרת זהר.

למה לרענבם ליצנות רפואית הא דבר שחובל ספיי: "כשהיניו בקורס צפינו בסרט שקוראים לו 'פאקי' אדאמס. בסרט מסופר על אדם שלמד רפואה ותנן כדי הליפורים של הוא מחליט לבנות דרכי טיפול לא נורמטיביות ומבינים הליצנות הרפואית הספונטנית שלמדנים איתו ממש מוזלרים בזה, אבל הוא מספיק ומוקם בית חולים משל, והופך לאחד מסייסי תחום הליצנות הרפואית. הסרט מראה עד כמה התחום הזה חשוב ומוכיח את המחוקקים שעושים שמבא החח עוזר להחלים מהר יותר".

תדורה: "לנרדם לילד לחייך זה לא ברור מאלו כשנמצאים בבית חולים, כמה שלא יקשטו את הקירות, האווירה שם מדכאת. אז אנחנו מנסים לשבור קצת את השגרה הזו".

זהר: "ביסחון עצמי יכולת לעמוד מול אנשים כשכל הפוקוס נמצא עלינו".

תדורה: "זה עוזר לי להתמודד עם מצבים. למשל, כשאני נמצא בבית החולים, גם כשאני לי את האכילורס שלי, אני יכולה לאלתר עם האנפוזיה ומר לחץ הדם אם צריכים".

אנחנו נשקלים לפעמים בקשייזר זהר: "כן, תמיד יש קשיים, כביקור בפעם הראשונה כשלא מסט יודעים מה לעשות. לא קל כשכולנו מסתכלים עלי ולרענו אני לא בטוחה מה

לנשות ואין להצחוק, אבל משותהרים סזה, ומחר מסוד מביעים לסמקנה שכמה שעשים יותר פאדיחות, זה אמר שאני ליצנית טובה יותר".

תדורה: "ישנם ילדים שלא מדברים עברית, אז אי אפשר להשתמש במילים במקרה כזה, באישהו שלב מבינים שבכלל אין עורך במילים ופשוט מוצאים משה משותפת עם הילד, ללא מילים".

למי הייתם מסתלצים ללכת להתנדב בליצן רפואי ספיי: "לכל אחד שרצנה ויש לו זמן פנוי. לא חייבים להיות מצחיקים בשביל זה".

זהר: "גם סי שלא חושב שהוא מתאים לזה, אני בטוחה שברגע שהוא ילכש את התפושט ויגיע לבית החולים, הוא ירביש פתאום סופיץ במח הפוך להיות ליצן, אין מצב שזה לא יצא מסך".

ספיי: "תמיד כשאני מספר שאני ליצן לא מסת מאמינים לי, כי אני לא בריוק הטיפוס. אבל מביחנותי זו דרך מיוחדת לכבא את עצמי. אין עוד מקום שבו אפשר ללבש תפושט, לכן זו חוויה נסוח".

תדורה: "זה פורם כל השנה".

אם עשיתם לכם חשק לחבוש פאה צבעונית, לנפח בלוט בנורת כלב ולשמש ילד חולה, היכנסו לאתר "ישמחת הלב", ושם תמצאו את כל הפרטים הרלוונטים כדי להתחיל בהתנדבות הספרות.

www.simchat-halev.org.il

